

הרב שניאור אשכנזי

פרשה

ב"ה, גיליון מס' 204
י"ט אב ה'תשפ"ד

עקב

"ונתתי מטרי ארצכם בעתה, ויורה ומלקוש (תבאים יא/ד).

ערכת שמירה מהשמיים

בעיות בריאות? חוסר מזל בפרנסה? קשיים בזוגיות? הפתרון עשוי להימצא על דלת הבית. לקראת חודש אלול, לא שוכחים להוריד את המזוזות לבדיקת כשרות

הטלפון צלצל, על הקו מתווך דירות באזור השפלה. "הרב, אנחנו לא מכירים, אבל יש לי סיפור שישמח אותך", הוא אומר. "כבר שלושה חודשים אני מנסה למכור דירה בעיר לוד. שני קונים פוטנציאליים כמעט חתמו ונפלו בישורת האחרונה. בעל הדירה לחוץ למכור ולקחת את הכסף ואני מסתובב נבוך".
הוא מוסיף ומספר: "לפני שבועיים אמר לי המוכר, שהוא הוריד את המזוזות מדלתות הבית לבדוק את הכשרות שלהן. ותשמע כבוד הרב, זה בדיוק כמו השיעורים שלך בפרשת עקב: המילה 'בביתך' הייתה מחוקה והמזווה פסולה לחלוטין. קבעו מזווה חדשה וקיוו לטוב. חלפו מאז שבועיים ואנחנו כבר אחרי העסקה, מודים לה, ולעצות המתקנות של התורה...".
יש ניסים שלא צריך להאמין בהם, כי הם פשוט עובדים בצורה משכנעת. רבבות אנשים יכולים להעיד על קשר ברור בין הצלחת החיים ובין כשרות המזוזות. מאות סיפורים מסתובבים בעולם על מופתים פלאיים בעקבות בדיקת המזוזות ותיקונן במקרה הצורך.

נס גלוי

המזווה היא מתנה שנתן לנו הקב"ה. היא אינה רק מצווה רוחנית בעלת מטרת נשגבות, כמו כלל המצוות, אלא פשוט ערכת שמירה והגנה ששומר כל הארץ העניק לבנו יחידו, עם ישראל.

הגמרא מספרת על אונקלוס גר-הצדק, מחבר 'תרגום אונקלוס' על התורה: הוא נרדף בידי הקיסר הרומאי שהיה דודו, ופולגת חיילים נשלחה לירושלים לעצור אותו ולהביאו לארמון הקיסר ברומא. החיילים הוזהרו לא לפתוח עימו אפילו בשיחה קלה, שמא ייסחפו אחרי דמותו הכריזמטית.

אונקלוס נעצר בידי החיילים ונתבע לצאת מייד לדרך. כשחלפו ליד מזוזת הפתח, הניח ידו עליה וחיך חיוך מלא חיים. התעוררה סקרנותם של החיילים לפשר החיוך, והוא אמר: "מנהגו של עולם, שהמלך יושב בתוך הארמון ועבדיו שומרים עליו בחוץ, ואילו הקדוש-ברוך-הוא, עבדיו יושבים בדירה ואילו הוא עומד לשומרם מבחוץ". התפעלו החיילים מאהבת הקב"ה לבני עמו וביקשו להתגייר.

ה'טור' וה'בית יוסף' (סימן רפה) מגדירים את שמירת המזווה "נס נגלה" (גלוי). זאת עובדה גלויה לעין, שאפשר להבחין בה

בצורה משכנעת. לכן קובעים את המזווה על קצה המשקוף הקרוב לרשות הרבים, כדי להבליט את העובדה שהיא נועדה לשמור את הבית מכניסת מזיקים.

בדקתם לאחרונה?

הרבי מליובאוויטש ראה במזווה כעין סורגים ששומרים על הבית. כשם שיעילותם של הסורגים ברורה, כך השפעתה של המזווה ישירה וכוללת. המענה השגור ביותר בפיו ובכתביו, לאנשים שהתלוננו על כלל בעיות החיים הוא: "בדיקת התפילין והמזוזות", והתוצאות הגיעו במהירות.

בדיקת המזוזות חשובה כל השנה, אבל חשובה שבעתים בחודש אלול. ה'מטה אפרים', שהוא אחד מספרי היסוד על חודש אלול והימים הנוראים כתב: "אנשי מעשה נוהגים בחודש הזה לפשפש בדקדוקי מצווה, להיות בודק ובוחן תפילין ומזוזות שלהם, וכל אשר ימצא שם בדק בשאר מצוות, והוא מנהג טוב". נשים לב כי הוא פותח עם החיוב "לפשפש בדקדוקי מצווה" בכלל, אבל ממשיך בהבהרה שהכוונה במיוחד לבדיקת התפילין והמזוזות. שכן כבואנו לבקש ולהתחנן בימי הדין לשנה מבורכת, עלינו לוודא תחילה שה'סורגים' הרוחניים תקינים והפתחים מוגנים היטב.

מעיקר ההלכה, יש לבדוק את המזוזות פעם בשבע שנים, אבל כשזקוקים לתוספת ברכה, וקל וחומר בימינו כאשר השוק, לצערנו, מלא בזיופים ובהונאה, כדאי למסור את המזוזות לבדיקה מדי שנה בשנה בפתח חודש אלול, ולהכין את עצמנו להיכתב ולהיחתם לשנה טובה ומבורכת בכל.

תשובה

- א. ההרעבה של בני ישראל נועדה לנסות אותם ולבחון את אמונתם גם במצב של ניסיון ועינוי קשה (רמב"ן).
- ב. ההרעבה נועדה לגרום לבני ישראל תאוה והשתוקקות למן האלוקי שהתכוון להוריד להם (חזקוני).
- ג. אוכלי המן זכו להשגות רוחניות נעלות ולדבקות בה', והם לא יכלו להגיע למדרגה רוחנית זו בטרם יזכנו את גופם ממזון חומרי (רבינו בחי).

"ויענה וירעבה, ויאכלף את המן".

(דברים ח/ג)

מדוע אלוקים הרעיב ועינה את בני ישראל בטרם הוריד להם את המן?

שאלה אחת בשבת

פשוטו של מקרא

לכתוב נוספים חשבו בגוגל: הרב שניאור אשכנזי

מזוזה שוברת שווין

אהבה לשמירה והגנה. המסר הזה נמצא כבר בעצם המילה "מזוזה": האזכור הראשון של המילה "מזוזה" בתורה בא בקשר לשמירה על יושבי הבית. בליל יציאת מצרים ריחפה רוח משחית בבתי המצרים והכתה כל בכור. התורה מצווה: "ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזות ועל המשקוף... וראיתי את הדם ופסחתי עליכם ולא יהיה בכם נגף למשחית".

'מזוזה' פירושה, מוטות הפתח היורדים מהמשקוף מימין ומשמאל, עד 'סף' הדלת שהוא הקו התחתון לרוחב הפתח. ומכך שהתורה נוקטת באתו ביטוי ומצווה לקבוע את הקלף על "מזוזות ביתך" - שהם שערי הכניסה לבית - נראה שמדובר בעניין של שמירה והגנה על דיירי הבית.

יתירה מכך: בזוהר מובא (ג'ש"ב) שהמילה 'מזוזות' מכילה את המילים "זו מות". שכן בזכות דם פסח לא ניתנה רשות למשחית לחבל והוא 'זו מהפתח'. וכך בענייננו, המזוזה מסלקת כל דבר רע.

עכשיו הזמן

חודש אלול מתקרב. המנגינות והסליחות מתפזמות בלבבות, וזה הזמן לתקן, להתקרב. אחד המנהגים החשובים הוא לבדוק את התקינות של המזוזות (והתפילין) ולוודא שהן לא התבלו ונפסלו. מעיקר הדין צריך לבדוק פעם בשבע שנים, ואולם הרבי אמר: "כשזקוקים לתוספת ברכה מלמעלה, עדיף לבדוק מדי שנה בשנה".

(על-פי לקוטי שיחות י"ט/126)

מסופר על רבי יהודה הנשיא (תלמוד ירושלמי בתחילת פאה) שפעם קיבל אבן נדירה ביופייה ממלך פרסי חשוב בשם ארטבן. הוא ביקש לקבל בחזרה אוצר שווה לאבן היקרה, ורבי יהודה שלח לו קלף מזוזה. ארטבן התרגז: "אני שלחתי אבן מדהימה שאין לה שווי ואתה שלחת חפץ רגיל?!".

ענה לו רבי: "שלחתי לך דבר שחפציך וחפצי אינם שווים לערכו. ולא עוד, אלא שאתה שלחת דבר שצריך שמירה מפני הגנבים ואילו אני שלחתי דבר שישמור עליך כשאתה ישן במיטתך".

במקום אחר נכתב על המשך הסיפור: זמן קצר אחר כך נכנס שד בביתו היחידה של ארטבן והיא השתגעה. באו כל הרופאים ולא הועילו לה. כיוון שנטל ארטבן את המזוזה ושם לה על הפתח, מייד ברח אותו שד.

המפרשים דנים לגבי היתר שליחת מזוזה לגוי, אבל יש תמיהה מהותית יותר: הלוא הגוי פטור ממזוזה, וכיצד היא תגן עליו? הלוא כוחה הוא מקיום מצוות ה', וכיצד מזוזה שומרת על בית של גוי הפטור ממזוזה?

כניסה מאובטחת

בהכרח לומר שהמזוזה שונה מכל המצוות. היא נושאת סגולות עצומות מעצם טבעה. המזוזה היא מתנה שהעניק הקב"ה באהבתו הגדולה לנו, כדי לשמור ולהגן עלינו.

לכן, בעוד שכלל המצוות נועדו לשם מטרת עליונות ורק שכון בא בגשמיות, המזוזה נועדה לכתחילה להיות סגולה של

אנו משפצים בית שרכשנו ועדיין לא נכנסנו לגור בו. האם בשלב זה יש צורך לקבוע מזוזות בבית?

אין צורך לקבוע מזוזה, שכן החובה במזוזה מתחילה עם המגורים בבית.

האם מותר ליהודי שומר מצוות לעבוד כמלצר במסעדה שהמאכלים בה אינם כשרים?

עבודה כמלצר במסעדה שמגישה ליהודים מאכלים שאסורים באכילה - אסורה.

אני מעוניין לתת מגידולי עורלה לעובדים גויים שאני מעסיק, האם הדבר מותר?

גידולי עורלה אסורים באכילה וגם בהנאה, לכן אסור לך לתת אותם לעובדיך.

האם יש לעשר צמחים שלא נאכלים בפני עצמם אלא כתבלינים לתה?

מעיקר ההלכה אין צורך לעשר צמחים שאינם נאכלים בדרך כלל, אך כשצמחים אלו נותנים טעם בתה וכדומה יש מקום להחמיר ולעשרם בלי ברכה.

שטפתי בטעות כוס חלבית בספוג הכלים הבשרי, מה עלי לעשות?

אם השטיפה הייתה במים קרים והכוס נקיה היטב, מותר להשתמש בה. גם אם השטיפה הייתה במים חמים אין צורך בהכשרה, אולם יש מקום להחמיר ולהכשיר את הכוס בעירוי מים רותחים מקומקום רותח, זאת לאחר 24 שעות שהכוס נקייה.

שאלות ותשובות נוספות תמצאו באתר צעירי חב"ד

סיפור < הרב שניאור אשכנזי

בה בהלם. "מעולם לא נתקלתי בתופעה כזו", מלמל כלא מאמין.

חלפו 17 שנה והרב גרוסמן הוזמן כאורח כבוד לאירוע בטינק, ניו ג'רזי. בבית הכנסת המקומי הבחין ביהודי עטוף בטלית ותפילין ומתפלל ככוונה. כשהבחין ברב גרוסמן, קם האיש וחיבק אותו בחום: "אתה החזרת אותי בתשובה. דרכך ראיתי את יד ה' במוחש". זה היה אותו מומחה עיניים עולמי, פרופסור אורנבלט.

הנערה ביקשה לפגוש בהקדם את הרבי מליובאוויטש. הם מיהרו לבית 770 בניו יורק, לפגוש את הרבי כשהוא מגיע לתפילת שחרית. הרב גרוסמן ובתו המתונו על מעבר הדרך ובשעה עשר בדיקו עצר רכבו של הרבי. הרב יצא מהשורה ונעמד מול הרבי. "רבי, זאת הבת שלי, שכתבתי שסובלת מהעין", אמר במצוקה גדולה. הרבי הביט בעין, שנראתה נפוחה עוד יותר עקב הטיסה הממושכת. והרבי אמר: "לבדוק מייד את המזוזות ותהיה לה רפואה שלמה. תגדלו אותה לתורה, לחופה ולמעשים טובים".

הרבנית גרוסמן דאגה לשלוח את מזוזות הבית לבדיקה וגם את המזוזות בבית הספר בו למדה הנערה. באחת המזוזות של בית הספר, המילה "עיניך" הייתה מחוקה לחלוטין. המזוזה הוחלפה ובתוך 12 שעות, הנפחות ירדה ונעלמה כמו שבאה. ליתר ביטחון הם הלכו לתור שנקבע מראש אצל הרופא והוא הביט

עיניים מחוקות

חיה גרוסמן, בתו של הרב יצחק דוד גרוסמן רבה של מגדל העמק, הייתה נערה צעירה בת 16, חיונית ועליזה, שלמדה בבית הספר התיכון בצפת.

בוקר אחד התעוררה והרגישה את העין מכוסה. מבט קל במראה גילה שהעין התנפחה והפרישה מוגלה ודם. מראה העין היה איום ונורא וההורים המבוהלים רצו עימה מרופא לרופא. כל אחד אבחן משהו אחר: דלקת עין, זיהום עור או אלרגיה למשהו חיצוני.

הרב גרוסמן המודאג חיפש את הרופא הטוב ביותר בתחום וקיבל המלצה על פרופסור אלברט אורנבלט, מומחה בעל שם עולמי, שמתגורר בניו ג'רזי בארצות הברית. הנערה הוטסה לארצות הברית, נחתה שם בשש בבוקר ובשמונה כבר ישבה על כיסא הטיפולים. המומחה ערך צילום מקיף על העין במכשור משוכלל שהיה רק באמתחתו וביקש שלושה ימים לעבור על הצילומים.

להפצת העלון: parasha.org.il

למינוי דיגיטלי: chabadisrael.co.il

לפניות, שאלות והצעות: chabad@chabadisrael.co.il

יוצא לאור על-ידי המרכז לעזרי שליחות
עורך: לוי שייקביץ מערכת: אלי קניג, מנחם שייקביץ
נא לשמור על קדושת הגיליון

יו"ר: הרב יוסף יצחק
הכהן אהרונוב
© כל הזכויות שמורות

צעירי
אגודת
חב"ד
כל הלכה לפי אהרן

יש לנו תבלין!

הפנים הנפוחות מרעב הסתירו מאחוריהן פיקחות, טוב־לב, ואישיות מופלאה וכובשת. היא ישיבה על סף הכניסה ל'בית' בצ'יאיִלי המבודדת. לא ממש 'בית' ולא ממש 'כניסה'... ישיבה לה בשקט, והרהרה נוגות. היא נזכרה בחיים הטובים של 'לפני'. בעלה הצדיק, הגאון, הקדוש, מנהיג ברמה את קהילת יקטרינוסלב (כיום: דנייפרופטרובסק) ואת כל יהדות אוקראינה. ביתה שוקק אנשים ופעילות. ידיה שלה עמוסות עבודה. היא מנהלת ומארגנת את כל צורכי היהדות בעיר הגדולה. אז, עוד היו גם הבנים בבית, הו... הבנים הצדיקים, המיוחדים כל כך שלה - אין כמוהם בכל העולם. כעת הם במקומות אחרים. והזהירו אותם. בטח שהזהירו אותם. כמה פעמים נכנסו אליהם הביתה אנשי השלטון ומקורבים, ואמרו בקול ברור, שאם לא יחדלו מפעילותם יושם הרב מאחורי סורג ובריח. וכמה צחק להם ולעג להם. וכמה רק אמר, שביכולתם לשלוט רק בגוף - אך לא ברוח. ושכוח לא ישיגו מאומה. איך עמד איתן בעלה הצדיק, רבי לוי יצחק, ועודד אנשים לחיות כיהודים, לגדול כיהודים, להינשא כיהודים ולמות כיהודים. וכמה התנכלו לו.

והנה... אחרי תקופה ארוכה שבה היה כלוא ומנותק, אותר מקום הגלות שלו בערבות קזחסטאן, ומאז הם 'תקועים' כאן יחד, במקום לא מקום, ב'חברותא' עם יתושים ועקרבים, 'שִׁקְצִים' בורים ותתי-אדם.

שמחה מתוך ריק

ערב שבת, וה'דירה' ריקה לחלוטין. אין כלום, כלום! לא יין ולא דג, לא חלות ולא מרק, רק מעט מים דלוחים מהבאר. וזהו. בעצם, לא ממש ריקה. היא דווקא מלאה בצפרדעים ועכברים, יתושים ומחלות מסוכנות. אבל מצרכים לשבת - אין כלום. פניה התכסו בדמעות. "זו תורה וזו שכרה? כך נאה לה לשבת המלכה, שכך יקבלוה בניה אוהביה? וכי כך נאה לו לבעלה הצדיק, החולה, הסובל כל כך, לקבל את השבת?"

מבעד לדמעותיה הצליחה לרגע לראות את דמותו של בעלה הקדוש, רבי לוי יצחק, מתקרבת אל הבית. מיד התרוממה, וניסתה ככל הניתן לעטות ארשת רגועה על פניה. רבי לוי יצחק הולך ומתקרב אל הבית, צעדיו הולכים ונעשים מהירים ועליזים. הוא שם לב למצבה העגום של רעייתו, וכאילו לעצמו פתח בְּזָמַר: "יש לנו תבלין אחד - ושבת שמו! בתלמוד נאמר, שהשבת עצמה היא התבלין הטוב בעולם! יש לנו תבלין אחד - ושבת שמו!".

השבת לזכרו

את הסוף הטוב של הסיפור לא זכה רבי לוי יצחק לראות. הוא נפטר בגלות ממחלה קשה ומייסרת. השבת, כ' במנחם אב, נציין שמונים שנה להסתלקותו. דווקא האישה הצדקנית, הרבנית חנה, זכתה לצאת 'משם', להגיע לארצות הברית, ולראות במו עיניה את בנה הבכור מתמנה לרבי מליובאוויטש'. השבת יציינו אלפי חסידיו של הרבי את זכרו הטוב של אביו הגדול, וינסו, ולו במעט, לנסות ללמוד 'מסירות נפש' מהי, 'שמחה בייסורים' מהי ו'אהבת התורה' מהי.

למילה 'עקב' ניתנו שני פירושים. א) מצוות קלות לביצוע, שאדם 'דש בעקביו'. ב) קיום המצוות בסוף הגלות, בזמן 'עקבתא דמשיחא'.

המשותף לשני הפירושים הוא, שהאדם אינו חש כל כך את האור שבמצוות, אם משום שהן מצוות 'קלות' אם משום ההתנלות הרחנית הירודה של זמן 'עקבתא דמשיחא'.

קיום המצוות במצבים האלו נעשה מתוך קבלת עול ולא מתוך הזדהות פנימית. ואולם בקיומן ניכר שהאדם עובד את ה' ללא שום תועלת אישית, אלא מתוך צייתנות לצייון (הרבי מליובאוויטש, לקוטי שיחות ט/71).

שבת

40 ימי תפילה

בפרשה מתואר כיצד משה עלה ב"ח בתמוז להתפלל על בני ישראל לאחר ששבר את הלוחות. התפילה נמשכה 40 ימים ולילות עד ליום כ"ט באב, ובמהלכם לא אכל ולא שתה.

שבעת המיוחדים

אוכלים מהם בשרי בשבת, בהם מקיימים את מצוות הביכורים, וגם כל השנה הם חשובים: שבעת המינים קודמים לכל השאר.

בסמל (משמאל) של מכון וולקני למחקר חקלאי מופיעים שבעת המינים שהשתבחה בהם ארץ ישראל

כלום לא מספיק לה

ד"ר דביר קווה:

הדוקטורט שעשיתי לפני 11 שנה עסק בתכונה שנמצאת בפסיכולוגיה חיובית שנקראת היכולת להעריך יופי ומצוינות. חקרתי את החוזה הזאת, את היכולת שלנו להעריך יופי ומצוינות. היא קיימת אצל כל אחד במינון שונה. זה כמו שריר שאפשר לאמן.

במשפט אחד, זה אומר להסתכל על המציאות, להתבונן בה, ולחפש מה יפה וטוב בה. לדוגמה, יש לפניך קיר. אתה יכול להביט ולהגיד: "יש פה שני חורים, ושם כתם רטיבות מכוער שמעיד על נזילה". ואתה יכול להביט ולהעריך את הזווית הישרה שהקיר בנוי והצביעה המיומנת בלבן.

חפש את נקודת הטוב

אנחנו, כבני אדם וגם בתרבות שלנו, יש תכונה של נטייה להתלוננות והתבכינות. היינו עם קשה עורף במדבר, וכנראה זה נכנס איתנו לארץ ישראל...
כשאני חושב על כך לעומק בהקשר של ספר התניא, אני מניח שהתלוננות מגיעות מהנפש הבהמית, שלעולם אינה שבעה

או לבקר אותם, שעל זה בכלל מגיעה לי מדליה... לכל אחד מאיתנו יש את יכולת המינוף הנפשית הזאת, שבזכות הנפש הבהמית היא לא שקטה.

המעשה שלך יכריע

יש כאן גם מוטיב של אחריות גדולה. הרבי אמר שבדור הזה יש לכל יהודי ויהודייה אחריות גדולה, שכן החיות של העולם מגיעה בזכות עם ישראל, ובכל מחשבה, דיבור ומעשה טוב ניתן להביא את הגאולה לעולם. זה עצמו צריך מאוד לדרבן אותנו.

ד"ר דביר קווה:

זו אחריות גדולה מאוד... הרמב"ם ממחיש את זה בצורה מאוד ציורית. הוא אומר שכל אדם צריך לראות את העולם שקול על כף המאזניים, ובכל מצווה או עבירה שלו הוא - האדם - מטה את הכף כולה לצד החיובי או השלילי, חלילה.

אדם יחיד יכול להשפיע ולשנות את כל העולם, ואפילו מעשה אחד פעוט גורם לתנועה קלה במאזניים ולהטיית הכף להכרעה.

ותמיד רוצה יותר. היא חסרת מנוחה. בנקודה כלשהי, התכונה הזו, של היכולת להעריך יופי ומצוינות, היא בעצם לתת יותר מקום לנפש האלוקית שלנו לבוא ולחפש את נקודת האור. אם אני איש חינוך, אני אשאל את עצמי - איך אצליח לגלות את המצוינות של התלמיד הזה? זאת אומרת, במקום לחפש שלמות מוחלטת, אני מחפש את נקודת השלמות שיש בכל אחד.

הרב עדי אלפנט:

ואולי אפשר לקחת את הרדיפה אחרי העוד ועוד, שבה מצטיינת הנפש הבהמית, ולרתום אותה לכיוון חיובי? אתה לומד לעשות אותו הדבר לנפש הבהמית, ורוכש כלים לאלף את הבהמה: לקחת את התכונה של חוסר שביעות הרצון התמידי, למקום של העדר שביעות רצון בקדושה, ותמיד לשאוף ליותר.

אז אפשר למנף את ההרגשה הזאת בהיבטים נוספים בחיים הרוחניים כמו אהבת ישראל, תורה ומצוות. לפתח את הרגשת חוסר המיצוי. כי באמת אני יכול ללמוד מסכת גמרא נוספת, לזכות חברים וידידים בעוד הנחת תפילין ולהתקשר יותר להורים

ארגז כלים פורים רוחניים גב' יפעת קליין, מטפלת זוגית ומשפחתית מוסמכת

שאלה:

בעלי ואני נשואים כבר למעלה מעשרים וחמש שנים והקמנו יחד משפחה גדולה, ברוך השם. מאז שהתחתנו היה בנינו פער מסוים מבחינה דתית ורוחנית וזה תמיד היה נושא לוויכוחים. כשהילדים היו קטנים הצלחתי יותר לשכנע אותו לעשות דברים בשביל הילדים. אבל מאז שהילדים בגרו הדבר נעשה קשה יותר. כל זה מסב לי צער גדול, ואני דואגת לחינוך הילדים והנכדים. כיצד אוכל להתמודד עם הפער ההולך וגדל?

תשובה:

הדינמיקה המעגלית

אם נרחיק מעט את העדשה שדרכה אנחנו מביטים על פערים בין בני זוג, נשים לב כי מתקיימת דינמיקה חוזרת שכל זוג מסגל

זמן שבועי קבוע שבו מניחים את הפערים ואת אי ההסכמות בצד ומפנים מקום לקרבה. לפערים בהשקפת עולם יש נטייה לצבוע את הקשר כולו בצבעים קודרים, ולהשכיח את כל הטוב והמשותף שקיים בין בני הזוג.

והשלב השלישי קשור דווקא בילדים. כשהם רואים הערכה בין ההורים, תקשורת מכבדת, שלום בית אמיתי, אז הם גדלים במרחב בטוח ומאפשר, גם אם בין ההורים שלהם יש פערים בנושאים שונים. מלאו את המרחב הביתי במילים טובות, באהווה ובמחווה זוגיות, אם לא עבור עצמכם, אז עבור חינוך ילדיכם. במקביל חפשי עבורך תחנות של כוח, מהן תוכלי להתמלא ברוחניות.

הבהרה: תשובה זו עוסקת במערכת היחסים הזוגית מנקודת מבט טיפולית, אך אינה מהווה תחליף לדעת תורה בעניינים הלכתיים הקשורים בסוגיה מורכבת זו.

באדיבות מרכז 'אור הבית' ברחובות. לתכנים נוספים: orb.org.il

לעצמו, באופן לא מודע. במקרה שלך, ככל שבעלך מסיר מעליו מחויבויות דתיות, כך את מרגישה אחראית יותר לו ולרמה הרוחנית שלו. ולהפך, ככל שאת יותר לוקחת אחריות לאמונה של בעלך, כך הוא מרשה לעצמו להוריד עוד ועוד מחויבויות.

לקיחת אחריות

כדי לעצור את המעגל, כל אחד מכם יצטרך לקחת אחריות מלאה על עצמו, להתנהגותו ולתגובותיו, ובד בבד להרפות מהאחריות להתנהגותו של בן הזוג. הקשר בין אדם לאלוקיו הוא קשר אישי ואינטימי.

בשלב הראשון הייתי ממליצה לך לשחרר. לא את בעלך, אלא את עצמך. שחררי את עצמך מהדאגה, מעול ההשקעה ביראת השמיים שאינה שלך.

בשלב השני מומלץ בכל דרך לחזק את הקשר הזוגי, להשקיע ולטפח אותו. הקדישו

נוסעים לטייל בניו יורק? בואו לסיור מודרך במרכז חב"ד העולמי בברוקלין

לבקר בבית 770 ובאתרים נוספים בלב הפועם של חב"ד, להכיר מקרוב את הסיפור ההיסטורי של חב"ד ואת תולדות חייו של הרבי מליובאוויטש, וליהנות מחוויה תרבותית עשירה בשכונה החסידית התוססת בלב ניו יורק.

חב"ד
צעירי
אגודת
חב"ד
כל הלב לכל אחד

הירשמו עכשיו
+1347-222-9352

chabadisrael.co.il
חב"ד ישראל << הכתובת שלך לכל עניין יהודי

הפצת מעיינות החסידות מוקדשת לזכות:

אירית ואברהם שחק אבני, עמוס נעמן, וברנרד דב אבני • ליבא דבורה בת רחל שולמית, חוה ריינע בת רחל שולמית